

SÖKANDE

Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd i Stockholms stad

Ombud: Juridiska avdelningen i Stockholms stad

MOTPARTER

Den unga

1. Khady Ndiaye

Ställföreträdare och offentligt biträde: Advokat Emma Didrikson

Vårdnadshavare

2. Assane Ndiaye

Offentligt biträde: Advokat Timo Manninen

3. Mariane Samb

Offentligt biträde: Advokat Annika Nisser

SAKEN

Beredande av vård av unga

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten bifaller Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd i Stockholms stads ansökan och beslutar att Khady Ndiaye ska beredas vård med stöd av 1 och 2 §§ lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga.

Beslutet om vård gäller omedelbart.

Förvaltningsrätten beslutar att Emma Didriksson ska få ersättning med 23 960 kr, varav 15 675 kr avser arbete, 3 263 kr tidsspillan, 230 kr utlägg och 4 792 kr mervärdesskatt.

Förvaltningsrätten beslutar att Timo Manninen ska få ersättning med 33 607 kr, varav 22 087 kr avser arbete, 4 567 kr tidsspillan, 232 kr utlägg och 6 722 kr mervärdesskatt.

Förvaltningsrätten beslutar att Annika Nisser ska få ersättning med 39 011 kr, varav 21 731 kr avser arbete, 3 915 kr tidsspillan, 5 563 kr utlägg och 7 802 kr mervärdesskatt.

Förvaltningsrätten beslutar att 26 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara tillämplig även i fortsättningen för uppgifter om enskilds personliga förhållanden som lagts fram vid rättens förhandling inom stängda dörrar och som inte tagits in i denna dom.

YRKANDEN M.M.

Hässelby-Vällingby stadsdelsnämnd i Stockholms stad beslutade den 15 november 2021 att med stöd av 6 § lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga, LVU, omedelbart omhänderta Khady Ndiaye. Beslutet verkställdes samma dag och underställdes förvaltningsrättens prövning den 16 november 2021. Förvaltningsrätten fastställde det underställda beslutet den 22 november 2021.

Nämnden ansöker nu om att Khady ska beredas vård enligt 1 och 2 §§ LVU och yrkar att rättens beslut om vård ska gälla omedelbart. Till stöd för ansökan anförs i huvudsak följande.

Khady har under utredningstiden blivit utsatt för våld som är så allvarligt att Polismyndigheten rubricerar det som mordförsök. Det utgör fysisk misshandel enligt 2 § LVU. Hela händelseförloppet är inte klarlagt, men det står klart att Mariane Samb inte haft förmåga att skydda barnen. Mariane Samb har inte heller i efterhand kunnat tillstyrka att Assane Ndiaye lider av psykisk ohälsa. Khady har en lång rehabiliteringsperiod framför sig, även om det ännu är oklart vilka bestående men hon kommer att få i sviterna av det grova våld som hon utsatts för.

Det är även sannolikt att Khady fått bevittna dödligt våld mot sin lillebror, vilket är att likställa med psykisk misshandel. Hon kommer att behöva stöttas psykiskt under lång tid för att kunna bearbeta de traumatiska händelser som hon varit med om i föräldrarnas vård.

Föräldrarna brister även i omsorgen om Khady. I utredningen framkommer att föräldrarna talat öppet om sin oro för strålning och att Khady varit tvungen att anpassa sig i sin vardag efter dessa idéer. Assane Ndiayes utsagor om strålning och de somatiska besvär som han upplevs få av den har

av vårdpersonal bedömts som vanföreställningar eller psykos. Khady har ett utökat omsorgsbehov och kommer eventuellt att ha ett fortsatt sådant behov avseende de men som kan komma att bli bestående. Mariane Samb kommer inte att kunna stå för Khadys grundläggande omsorg med hänsyn till sitt psykiska mående samt sin låga förankring i samhället och dess funktioner. Med detta avses en socialt ordnad situation och ekonomisk trygghet samt att följa den fysiska rehabiliteringsplanen och att stötta Khadys psykiska välmående.

Det finns en påtaglig risk för att Khadys hälsa och utveckling skadas pga. fysisk och psykisk misshandel samt brister i omsorgen. Hennes hälsa och utveckling har redan påverkats i stor omfattning.

Det kan antas att behövlig vård inte kan ges med samtycke.

Emma Didriksson medger, i egenskap av ställföreträdare och offentligt biträde för Khady, bifall till nämndens ansökan och anför i huvudsak följande.

Samtliga grunder som anges i ansökan är uppfyllda. Khady har blivit utsatt för fysisk misshandel som har lett till allvarliga skador. Hon har opererats, hållits nedsövd och legat på sjukhus under en längre tid. Vårdnadshavarna är misstänka för mord och mordförsök, även om graden av misstanke mot Mariane Samb har sänkts. Det har tidigare funnits en oro för att barnen kan fara illa vilket sedan också visat sig stämma.

Khady har även varit utsatt för psykisk misshandel genom att hon varit närvarande när hennes bror blivit utsatt för våld.

Vad gäller omsorgsbrister har Mariane Samb inte förutsättningar för att kunna ta hand om Khady.

Föräldrarna samtycker inte till vårdplanen. Det är av flera skäl uppenbart att en samplacering av Khady och Mariane Samb inte är möjlig i dagsläget. För det första pågår det en förundersökning som ännu inte är klar och hela händelseförloppet är inte utrett. Mariane Samb är inte avförd från misstankar ännu. Ytterligare ett skäl är att Mariane Samb inte skulle orka med att ta hand om Khady pga. sitt eget mående för tillfället. Ett tredje skäl är att Khady har ett stort vårdbehov både fysiskt och psykiskt, och det krävs av Mariane Samb att hon är i bra form både fysiskt och psykiskt för att kunna möta det. Det sista skälet är att Khady och Mariane Samb ännu inte har träffats efter händelsen den 14 november 2021 och att Khady har uttryckt att hon inte vet om hon vill träffa sin mamma. Det pågår en utredning hos barn och ungdomspsykiatri och det är ännu för tidigt att släppa på vården. Khadys behov av skydd måste säkerställas med stöd av LVU.

Assane Nidaye anser att nämndens ansökan ska avslås och anför i huvudsak följande.

Han har inget att invända mot de sakomständigheter som redovisas i nämndens utredning. Han är ensam ansvarig för det som hände den 14 november 2021. Mariane Samb hade således ingenting alls att göra med den händelsen. Det var hans bror Ibrahim som kontaktade polisen, men det skedde på Mariane Sambs initiativ. Om hon hade kunnat ringa polisen själv hade hon gjort det.

Före händelsen den 14 november 2021 har det inte funnits några omsorgsbrister från vare sig hans eller Mariane Sambs sida. Oavsett hur man betecknar hans ansvar för händelsen den 14 november 2021 har Mariane Samb aldrig brustit i omsorgen i något avseende. Det finns referensuppgifter från Khadys skola om att hon varit mycket väl fungerande i skolan. I september 2021 har han själv gjort en orosanmälan till socialförvaltningen

om att familjen påverkas negativt av någonting i omgivningen i bostaden. Han har därutöver varit i kontakt med Polismyndigheten och andra myndigheter, men inte fått någon hjälp. Hyresvärden har även vidtagit en mätning i lägenheten. Det är ingen form av spökjakt det handlar om, utan det slags strålning eller elektromagnetiska fält som är i fråga förekommer i vissa bostäder. Det är inte bara han som påverkats av strålningen, utan hela familjen har känt av den på olika sätt. Det finns uppgifter om detta i utredningen. Även hans bror Ibrahim har känt av detta. En hel familj kan inte ha vanföreställningar. Han och Mariane Samb har försökt att inte prata om sin oro för strålningen inför barnen, och som förälder har han inte sett att Khady påverkats av det på något sätt. Han har försökt att hjälpa sin familj på alla möjliga sätt, men familjen har inte fått någon hjälp. Han har känt sig otroligt trött och desperat. Om de hade fått hjälp hade det inte behövt gå så långt.

Han varken vill eller kan ingripa i vården av Khady. Han samtycker till sådan vård som innebär att Khady placeras tillsammans med Mariane Samb. Khady behöver sin mamma nu mer än någonsin.

Mariane Samb anser att nämndens ansökan ska avslås och anför i huvudsak följande.

De tre grunder som nämndens ansökan vilar på rör Assane Ndiaye och inte henne. Det som hänt den 14 november 2021 är inget som kan lastas henne. Det förekommer alltså ingen fysisk eller psykisk misshandel och inte heller några omsorgsbrister från hennes sida.

Hon har inte mått särskilt bra i lägenheten och har varit varm i kroppen. Hon har känt ett obehag, men vet inte vad det beror på. All information som hon har fått om strålningen kommer från Assane Ndaye. Hon har inte uppfattat att han varit psykiskt instabil före händelsen den 14 november 2021 och den

kom därför som en fullständig chock för henne. Hon hade ingen aning om vad som skulle ske med barnen. Om hon hade vetat det hade hon gjort allt för att förhindra det. Hon talar själv inte svenska och kunde därför inte ringa polisen. Hon ringde i stället barnens farbror. Även om hon inte avförts från brottsutredningen är hon inte häktad. Eftersom det rör sig om grova brott innebär det att förundersökningen mot henne kommer att läggas ned. I annat fall hade hon varit häktad nu.

Hennes liv har vänts upp och ned och hon är förtvivlad. Efter händelsen den 14 november 2021 har hon befunnit sig på sjukhus fram tills för några dagar sedan. Hon har befunnit sig i ett chocktillstånd men det börjar bli bättre. Varje minut tampas hon med traumat. Hon bor i dagsläget hos en väninna som pratar flytande svenska och som hjälper henne med allt som hon behöver just nu. Hon får stanna där tills hon hittar någonstans att ta vägen. Enligt socialtjänsten har hon haft svårt att svara på frågor. Det beror på att tankarna har snurrat i hennes huvud, bl.a. hur Assane Nidaye har kunnat låta det här ske. Både behandlande läkare och kurator har efter den aktuella händelsen bedömt att hon inte är en person med grundläggande psykiatrisk problematik. Hon bedöms ha reagerat normalt på den traumatiska händelsen.

Hon har alltid skött båda barnen på bästa sätt. Skolan har beskrivit henne som en otroligt välfungerande elev som är glad och social. Det har aldrig funnits någon oro från skolans sida. Hon vill ta hand om Khady och kommer att göra det på bästa sätt. Khady har aldrig farit illa i hennes vård tidigare och Khady skulle må bäst av att vara med sin mamma.

Hennes uppfattning nu är att Assane Nidaye över huvud taget inte är kapabel att ta hand om Khady och hon skulle aldrig lämna henne i hans vård. Hon önskar få ensam vårdnad om Khady.

Det föreligger ingen påtaglig risk för Khadys hälsa och utveckling i hennes vård.

Den hjälp som hon behöver i sin föräldraroll kan i vart fall ges på frivillig väg.

Förvaltningsrätten har den 20 december 2021 hållit muntlig förhandling i målet inom stängda dörrar.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Enligt 1 § andra stycket LVU ska den som är under 18 år beredas vård, om någon av de situationer som anges i 2 eller 3 § föreligger och det kan antas att behövlig vård inte kan ges den unge med samtycke av den eller dem som har vårdnaden om honom eller henne och, när den unge har fyllt 15 år, av honom eller henne själv. I femte stycket anges att vad som är bäst för den unge ska vara avgörande vid beslut enligt lagen.

I 2 § LVU anges att vård ska beslutas om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas.

För ett förordnande om tvångsvård krävs att det är sannolikt att något av de missförhållanden som nämns i 2 § LVU föreligger (rättsfallet HFD 2018 ref. 6).

I uttrycket ”påtaglig risk för skada” ligger att det inte kan vara fråga om någon ringa risk för skada. Övergående eller mindre betydande risk för

skada är alltså inte tillräckligt för ett ingripande enligt lagen. Det ska gå att konstatera att risken för skada har en sådan inverkan på barnets hälsa eller utveckling att barnet har ett tydligt vårdbehov. Konkreta omständigheter måste alltså föreligga som talar för en risk för skada. (Prop. 1989/90:28 s. 62 f. och 107.) Det kan inte vara fråga om en påtaglig risk om det är fråga om en oklar eller avlägsen risk. Utgångspunkten måste vara barnets aktuella situation och en närliggande eller klart förutsebar utveckling av denna. Hypotetiska resonemang om framtida händelser kan således inte ligga till grund för ett beslut om tvångsvård. (Rättsfallet RÅ 2009 ref. 64.)

LVU är en skyddslagstiftning för utsatta barn. Utredningen i LVU-ärenden innefattar inte bara tidigare förhållanden, utan även en bedömning av vilken eller vilka risker barnet utsätts för i hemmet om ett omhändertagande inte görs. Den del av en LVU-utredning som avser en bedömning av riskerna för barnet måste av naturliga skäl bygga på antaganden. Dessa ska självfallet vara så väl underbyggda som möjligt, men en viss osäkerhet måste accepteras. (Rättsfallet HFD 2014 ref. 46.)

Förvaltningsrättens bedömning

Frågan i målet är om det finns en påtaglig risk för att Khadys hälsa och utveckling skadas på grund av fysisk och psykisk misshandel samt brister i omsorgen. Om så bedöms vara fallet ska förvaltningsrätten även pröva om behövlig vård kan ges med föräldrarnas samtycken.

Fysisk misshandel

Av förarbetena (a. prop. s. 65 och 107) framgår att LVU omfattar alla situationer där ett barn utsätts för misshandel i hemmet. Med misshandel menas både fysisk och psykisk misshandel. Redan en ringa grad av fysisk misshandel kan utgöra en påtaglig risk för den unges hälsa eller utveckling,

om det inte är fråga om en enstaka överilad handling. Om misshandeln är allvarligare slag, bör den unge regelmässigt beredas vård utanför det egna hemmet, i varje fall för en tid. En bedömning måste ske från fall till fall men det torde, åtminstone i fråga om yngre barn, i de flesta fall vara oundvikligt att barnet skiljs från hemmet.

I målet är klarlagt att Khady och hennes lillebror har blivit utsatta för mycket allvarligt fysiskt våld i hemmet. Våldet har lett till broderns död och till allvarliga skador hos Khady i både fysiskt och psykiskt hänseende. Det står således helt klart att Khady och hennes lillebror har utsatts för fysisk misshandel.

Assane Ndiaye har anfört att våldet har utförts av honom ensam. Enligt båda vårdnadshavare har Mariane Samb ingen del i händelsen och hon har inte heller haft någon möjlighet att förutse eller förhindra att barnen kom till skada. Både Assane Ndiaye och Mariane Samb har vid den muntliga förhandlingen uppgett att polisen tillkallades på Mariane Sambs initiativ. I utredningen återges emellertid Mariane Sambs egna uppgifter om denna situation. Enligt utredningen har Mariane Samb sagt följande till en socialsekreterare. I samband med händelsen den 14 november 2021 ringde hon barnens farbror som sa åt henne att ringa polisen. Mariane Samb svarade att farbrodern inte skulle ringa polisen, eftersom de skulle kunna få problem då. Dessa uppgifter ger inte stöd för vad Assane Ndiaye och Mariane Samb fört fram vid den muntliga förhandlingen. Under alla förhållanden framstår det som oklart vem som tog initiativ till att ringa polisen.

Rätten ska också ta ställning till om det finns en påtaglig risk för att Khadys hälsa eller utveckling skadas pga. fysisk misshandel. Även om bedömningen ska vara framåtsyftande kan det konstateras att Khadys hälsa och utveckling redan har skadats. I förhållande till Assane Ndiaye finns det en påtaglig risk

för skada i allra högsta grad. Han kommer emellertid med stor sannolikhet att vara frihetsberövad en lång tid framöver. I förhållande till Mariane Samb är risken mer svårbedömd eftersom det fortfarande pågår en förundersökning. Hela händelseförloppet och Mariane Sambs eventuella delaktighet i gärningarna är alltså inte utredda ännu, även om misstankegraden mot henne har sänkts. Vid riskbedömningen måste det emellertid beaktas att Mariane Samb fortfarande är misstänkt för mycket allvarliga brott mot sina barn. Det är alltså inte fråga om en hypotetisk eller avlägsen risk för skada. Det finns i stället konkreta omständigheter som talar för att det finns en påtaglig risk för att Khadys hälsa och utveckling skadas till följd av fysisk misshandel.

Psykisk misshandel

Med psykisk misshandel avses exempelvis att den unge utsätts för psykiskt lidande genom systematiska kränkningar, nedvärdering eller terrorisering (a. prop. s. 65 och 107). Det är inte fråga om enskilda händelser utan om en relation och ett förhållningssätt som bl.a. hindrar utvecklingen av en positiv självbild hos barnet. Till gruppen hör barn som upplevs negativt av föräldrarna och som ständigt blir känslomässigt avvisade, barn som kränks, hotas med att bli övergivna och som terroriseras. Hit hör t.ex. barn som växer upp i hem där det förekommer våld mellan makarna/samborna. Om en familjemedlem hotas, kränks eller misshandlas i ett barns åsyn bör detta kunna räknas som psykisk misshandel för barnet. Det är således fråga om brister i hänsynen till barnets behov och i insikten om vad ett barn är. Den vuxne uppfattar att barnet är till för att uppfylla de vuxnas behov; det får inte vara en person i sin egen rätt. Förväntningarna på barnet är orealistiska och överensstämmer inte med barnets utvecklingsnivå. (Prop. 2002/03:53 s. 82.)

Nämnden har gjort gällande att den omständigheten att Khady sannolikt har sett sin bror utsättas för våld av Assane Ndiaye har inneburit psykisk misshandel som gett upphov till psykiska skador hos henne. Utredningen i målet ger inte stöd för att Khady på något sätt blivit utsatt för psykisk misshandel före den händelsen. Med anledning av förundersökningssekretess saknas uppgifter i utredningen om vad som hände i barnens rum den aktuella natten. Khady har själv uppgett att hon inte minns något av händelsen. Det har även uppfattats så att hon inte vill prata om det. Mariane Samb har vid samtal med socialtjänsten uppgett att hon hörde Khadys lillebror skrika ”pappa, släpp mig”. Hon har vid ett efterföljande samtal uppgett att hon även hörde Khady skrika ”släpp mig”. Det framgår inte om Mariane Samb fått någon uppfattning om vem av barnen som blev utsatta för våld först. Det är därför inte utrett om Khady har egna minnesbilder av händelsen och om hon bevittnat gärningarna mot sin lillebror. Khady har emellertid i dagsläget vetskap om vad hennes pappa har utsatt både henne och hennes lillebror för, vilket i sig måste vara oerhört påfrestande för henne.

I ovan redovisade förarbeten anges som ett exempel på psykisk misshandel att en familjemedlem hotas, kränks eller misshandlas i ett barns åsyn. De situationer som räknas upp där tar dock inte sikte på enskilda händelser, utan på systematiska missförhållanden eller förhållningssätt som präglar relationen mellan vårdnadshavare och barn. Det kan konstateras att det som Khady var med om den 14 november 2021 inte är av det slaget.

Det psykiska våld som att utsätta ett barn för att bevittna våld kan utgöra bör dock också i vissa fall kunna betraktas som psykisk misshandel, även om det rör sig om en enskild händelse (jfr 4 kap. 3 § brottsbalken och prop. 2020/21:170). Ett sådant synsätt får anses ligga i linje med att det är risken för den unges hälsa eller utveckling som är det avgörande kriteriet för vård enligt LVU (se prop. 2002/03:53 s. 82 f.). Mot bakgrund av vad som

kommit fram i målet är det emellertid inte med tillräcklig grad av säkerhet utrett att Khady har utsatts för psykisk misshandel i form av att bevittna våld mot sin lillebror.

Det anförda innebär att det inte föreligger psykisk misshandel i den mening som avses i 2 § LVU.

Brister i omsorgen

Under uttrycket ”brister i omsorgen” faller situationer där barnet utsätts för vanvård. Det kan vara fråga om att barnet allvarligt missköts i fråga om hygien, kläder eller mat. Även fall av psykisk och känslomässig försummelse faller under uttrycket brister i omsorgen. Med detta avses fall där barnets känslomässiga eller psykiska behov allvarligt eftersätts, vilket i sin tur kan bero på missbruk eller psykisk störning hos någon av föräldrarna. (Prop. 1989/90:28 s. 65 och 107 f.)

Av utredningen framgår att Assane Ndiaye sedan juni 2021 upplevt besvär i bostaden som, enligt hans uppfattning, beror på strålning som kommer in i lägenheten. Det har föranlett honom att kontakta flera olika myndigheter och vårdcentralen och han har på olika sätt försökt avhjälpa det upplevda problemet. I utredningen finns uppgifter om att även Mariane Samb upplevt besvär i bostaden och likaså barnen. Vidare framgår att barnen, i vart fall Khady, sett hur föräldrarna påverkats av den upplevda strålningen. Assane Ndiaye har även filmat barnen under natten och väckt dem för att fråga hur det känns. Hyresvärden har dock gjort en mätning som inte visat på någon strålning eller elektromagnetiska fält. Vårdpersonal både vid vårdcentralen och inom psykiatri har bedömt att Assane Ndiayes upplevelser av besvär i bostaden beror på vanföreställningar eller psykos. Såväl Polismyndigheten som vårdcentralen och psykiatri har gjort orosanmälningar till socialtjänsten med anledning av vanföreställningarna och oron för hur dessa kan

påverka barnen. I utredningen har framkommit att Mariane Samb inte haft någon oro för Assane Ndiayes psykiska mående eller hur det kan påverka barnen, trots orosanmälningarna och vårdens bedömningar. Vad som nu anförts innebär att Assane Ndiaye och Mariane Samb har brustit i omsorgen om Khady.

Vidare har Mariane Samb sedan händelsen den 14 november 2021 vårdats vid en psykiatrisk avdelning för att få hjälp med att hantera sina reaktioner på det trauma som hon upplevt. Behandlande läkare har uppgett att Mariane Samb inte har någon grundläggande psykiatrisk problematik och att hon får ett akut krisstöd vid avdelningen. I samtal med socialtjänsten har Mariane Samb inte kunnat reflektera kring vilken typ av behov av stöd som Khady kan antas ha efter utskrivning från sjukhuset. Hon har även uppgett att det är viktigt att inte berätta något för Khady om händelsen för att hon inte ska må dåligt. Mariane Samb har mot slutet av utredningstiden uppgett att hon inte känner sig stabil, och det framgår av utredningen att hon har panikångest och är i djup sorg. Mariane Samb har dessutom uppgett att hon saknar kunskaper vad gäller t.ex. räkningar och hyreskontrakt samt att hon saknar en lång- eller kortsiktig plan för sin ekonomi. Mariane Samb bor nu hos en väninna som hjälper henne med det som hon behöver. Hon har angett att hon kan stanna där tills hon hittar ett eget boende.

Mariane Samb befinner sig alltså för närvarande i en mycket skör situation vad gäller både psykiskt mående och sociala förhållanden. Hon har för egen del ett stort behov av hjälp att hantera och bearbeta det som hon varit med om och att komma tillrätta med sin tillvaro. Khady har numera ett stort behov av fysisk och psykisk rehabilitering. Det kräver bl.a. tät kontakt med vården och en trygg omsorgsperson med stabil känslomässig närvaro. Vad som framkommit i målet ger stöd för att Mariane Samb saknar förmåga att tillgodose Khadys omsorgsbehov i dagsläget.

En sammantagen bedömning av ovan angivna omständigheter leder till slutsatsen att det finns sådana omsorgsbrister som avses i 2 § LVU. Till följd av dessa brister finns det en påtaglig risk för att Khadys fysiska och psykiska hälsa, liksom hennes sociala utveckling, skadas.

Samtycke till behövlig vård

På grund av omsorgsbrister och fysisk misshandel behöver Khady beredas vård utanför hemmet i enlighet med nämndens vårdplan. Varken Assane Ndiaye eller Mariane Samb samtycker till sådan vård. Den behövliga vården måste därför säkerställas med stöd av LVU.

Sammanfattning

Det finns en påtaglig risk för att Khadys hälsa och utveckling skadas till följd av fysisk misshandel och brister i omsorgen. Khady kan inte ges behövlig vård med stöd av föräldrarnas samtycken. Samtliga förutsättningar för att bereda Khady vård med stöd av 1 och 2 §§ LVU är därmed uppfyllda. Nämndens ansökan ska därför bifallas. Beslutet om vård ska gälla omedelbart.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 1 (FR-01).

Phillip Eldon

Tf. rådman

Nämndemännen Gunilla Bergström, Bo Klasmark och Jan Wihlborg har också deltagit i avgörandet.

Föredragande juristen Lovisa Tidman har föredragit målet.

Hur man överklagar

FR-01

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras och vilken ändring du vill ha.
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.